

„Finder Ministeren, at Bestyrelsen for det i Lov af 9de April 1851 omhandlede Pensjons- og Invalideforsørgelsesvesen har opfyldt den i bemeldte Lovs § 41 givne Bestemmelse, at den hvert Aar har at offentliggjøre sit Regnskab, efter at det er revideret og decideret?“

Bestyrelsen begyndte sin Virksomhed den 1ste August 1851, og vi vare i Marts 1855, da jeg indleverede min Forespørgsel. Det er altsaa over 3¹/₂ Aar, siden Bestyrelsen traadte i Virksomhed, uden at noget Regnskab har været offentlig fremlagt; det er det, som har bevæget mig til at forespørge den ærede Minister angaaende dette Punkt. Jeg skal bemærke, at der i Berlingske Tidende Nr. 35 for indeværende Aar findes et Tilsvaer paa en anden Artikel, hvori Bestyrelsen for Invalideforsørgelsen yttre sig angaaende dette Punkt derhen, at den havde anseet det for rigtigst, at Regnskabet fra 1ste August 1851 til 31te Marts 1852, altsaa for 8 Maanedere, blev slaaget sammen med det paafølgende Aars Regnskab, fra 1ste April 1852—1ste April 1853, og der anføres som Grund til denne Sammenslaaen, at den ved at offentliggjøre de 8 Maaneders Regnskab for sig selv snarere vilde vildelede end veilede Publikum i Henseende til Bestyrelsens Virksomhed. Jeg skal, inden jeg gaaer videre, bemærke, at 6 Dage efter min Interpellation var offentlig anmeldt her i Thinget, udkom dette Regnskab i Departementsstidenden samlet for 20 Maanedere, og der foreligger altsaa nu, hvad der ikke forelaae, da jeg indleverede Interpellationen, de første 20 Maaneders Regnskab; men det er, som ogsaa sagt i dette Tilsvaer af Bestyrelsen i Berlingske Tidende, ikke et Aars Regnskab, men et „20 Maaneders“ Regnskab. Nu vil jeg hensele Dømtagsførsel paa, om det kan stges.

at være at opfylde det Bud, der er givet om Offentliggjørelse af Aarsregnskabet, naar man udgiver et 20 Maaneders Regnskab, uden Afskillelse mellem hvad der er udgivet for Aaret og for de 8 Maanedere. Bestyrelsen har meent, at et særligt Regnskab for de første 8 Maanedere og et følgende Regnskab for det hele Aar kunde mere vildelede end veilede Publikum. Jeg er ikke langt fra at mene, at netop det, at slaae 20 Maanedere sammen i Regnskabet, vildeleder istedetfor at veilede, og jeg mener desuden, at selv om Bestyrelsen virkelig finder det hensigtsmæssigt, saaledes som skeet er, at slaae 20 Maanedere sammen, saa, naar Loven, som den skal følge, bestemmer, at det skal være et Aars Regnskab, kan jeg ikke see, at Bestyrelsen berettiget kan sætte sin Formening om det Hensigtsmæssige over Lovens bestemte Udtryk. Dette med Hensyn til Tiden, da Regnskabet udkom. Regnskabet er nu, som sagt, udkommen for de første 20 Maanedere, men der ligger 2 Aar imellem den Tid, dette Regnskab omfatter, og dets Udkommen. Dersom det nu skulde fremtidig holdes i samme Gang, saa vilde der bestandig gaae 2 Aar inden man faaer et Aars Regnskab fra Bestyrelsen at see, og det vil derved tabe en heel Deel af den Nyttelighed, det ellers kunde have; thi naar en heel Deel af Understøttelserne verle, og Forholdet saaledes udvikler sig i Løbet af disse 2 Aar, saa ville Forholdene, naar man endelig faaer Regnskabet, være saa forandrede, at man ikke kan bygge Noget paa et saadant Regnskab. Altsaa mener jeg for det Første, at Lovens Bud ikke er fuldstændigt opfyldt, naar der kan gaae 2 Aar med for at faae et Aars Regnskab, og at Lovens Bud heller ikke er opfyldt, naar man faaer et 20 Maaneders Regnskab istedetfor et Aars Regnskab.